

HARRI NORDELL

Heliotropismeja

*kesken kaiken metsä
sulkee vihreät silmänsä,
vuosi tulee niin matalalle että yllät koskea sitä*

kuka tahtoi vihreäsi, ei mikään tahtoi vihreäsi

*nouset, kävelet alassuin iltataivasta
peukaloiden tyvissä alulat, allien siivet hiuksissa*

*ruoho mustetta, kuunterä silmässä, puhu
toisella äänelläsi, puhu valolle kulmakivi*

*sinäsinä jokujoka jokujonkun
jokujolle muistovehnä, pilvipalttina*

*allien mustavalkoiset nauhat,
kuin joku liturginen olento kulkisi obi*

*mäntyjenvalopurje täyttyy,
taivaansini terssiä korkeampi*

*luodot, harmaakynsimöt,
yllään kaikki mitä on*

*niin kuin sora hengittäisi näkyi varjo,
ja nousee runon valkoinen leija*

*pihka kihoo silmiin, kävyt risahtelevat
saaret tempovat valoankkureita*

*hujuvilla paarmarattailla tuhkan koukut, sanan harkot —:
sinäsinä matkalla kuolemaasi*

*lähdet — lähde — jääksi hohteeksi Baffininlabdelle
yksi ja sama on hiljaisuus*